



COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KATONA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(20075/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2009. március 24.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Katona kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2009. március 3-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (20075/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Katona Marianna („a kérelmező”) 2005. május 23-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Szűcsné Durgó Mária, Zalaegerszegen praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hölzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. szeptember 28-án a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül megvizsgálásra (29. Cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1965-ben született és Zalaegerszegen él.

5. 1996. december 12-én a kérelmező házassági bontópert indított.

6. Az eljárás az elsőfokú bíróság háromszori új eljárásra utasítását követően 2005. október 4-én zárult le, amikor a Legfelsőbb Bíróság elutasította a felek által az alsóbb fokú bíróságok válást kimondó és közös fiúgyermeküket a kérelmezőnél elhelyező ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet. A bíróság az apa kapcsolattartási jogát is szabályozta és a házassági közös vagyont is megosztotta olyan módon, hogy

a volt férj tulajdonrészének megváltása ellenében a kérelmező és a fiú számára biztosította a közös lakásban maradási jogot. Az eljárás ilyen módon három bírósági szinten csaknem nyolc évig és tíz hónapig tartott.

7. Az utolsó új eljárásra utasítást követően meghozott határozat a szokásoknak megfelelően 10%-kal csökkentette a lakás értékét arra tekintettel, hogy az anyát jogszabályi kötelezettség terhelte kiskorú fiának elszállásolására, így a feleség volt férjjel szemben fennálló adóssága 413650 forinttal csökkent. A másodfokú bíróság azonban hatályon kívül helyezte a kedvezményt, mivel az a fiú korának téves megállapításán alapult, s megállapította, hogy a fiú már nem volt kiskorú. A Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező döntés ellen benyújtott kifogását, mivel a fiú időközben nagykorúvá vált.

A JOG

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

9. A Bíróság megismétli, hogy a figyelembe veendő időszak három bírósági szinten csaknem nyolc évig és tíz hónapig tartott. Ilyen hosszú eljárásra figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

10. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. Ezért a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

11. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján az eljárás tisztességtelen voltát is panaszolta. Továbbá, a panasz kifejtése nélkül a Hetedik kiegészítő jegyzőkönyv 3. és 5. Cikkeire is hivatkozott. Az ügyiratok vizsgálata azonban semmilyen bizonyítékot nem tárt fel arra vonatkozóan, hogy ezeket a rendelkezéseket megsértették. Különösen nem lehetett olyan elemeket találni, amelyek arra utaltak volna, hogy a bíróságok nem voltak pártatlanok, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen lett volna. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

12. Az Egyezmény 41. Cikkére hivatkozva a kérelmező 10431163¹ forint vagyoni kártérítést, és 2,5 millió forint² nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt.

13. A Bíróság okozati kapcsolatot lát a megállapított jogsértés és azon 413650 forint vagyoni kár között, amelyet a Legfelsőbb Bíróság az időmúlás következtében nem volt le a kérelmező adósságából. (ld. fenti 7. bekezdés). A Bíróság ezért az ezen összegnek euróban megfelelő összeget – 1560 eurót – megítéli a kérelmező számára, de a vagyoni kárral kapcsolatos további igényt elutasítja. Továbbá, a Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 3200 eurót ítél meg számára ilyen címen.

14. A kérelmező további 570000³ forintot kért a Bíróság előtt felmerült költségek megtérítésére. Ez az összeg, amely 20% ÁFA összeget foglal magában, megfelel az ügyvédi munkadíjnak (a benyújtott szerződésben foglaltak szerint 300000⁴ forint), a fordítások díjának (120000⁵ forintról benyújtott számla), valamint szakértői díjnak (150000⁶ forintról benyújtott számla).

15. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság 1000 euró megítélését tartja ésszerűnek ilyen címen.

16. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;

¹ 39400 euró

² 9440 euró

³ 2150 euró

⁴ 1130 euró

⁵ 450 euró

⁶ 565 euró

3. *Megállapítja:*

(a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára

(i) vagyoni kár tekintetében 1560 (ezerötszázhatvan) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;

(ii) nem vagyoni kár tekintetében 3200 (háromezer kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;

(iii) költségek és kiadások tekintetében 1000 (ezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;

kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2009. március 24-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök